

РЕШЕНИЕ

№ 18435

гр. София, 01.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 25.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

като разгледа дело номер **7155** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. М. К., [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], [жк], чл.542, вх.Г, ап.99, срещу Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-4332-003062/07.06.2024 г. по чл.171,т.2а, б.“а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на Полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, с която спрямо жалбоподателя е наложено „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ по отношение на лек автомобил „В. ХЦ 90“ и са отнети СРМПС №09960574 и 2 бр. рег.табели СВ 3836 НС.

Иска се отмяна на заповедта, като се твърди в жалбата, че управляваното от К. дружество – „НИКЕ 22“ЕООД,[ЕИК], е отдало под наем посочения автомобил на С. Н. Н., притежаващ валидно СУМПС, като дружеството не е давало на наемателя съгласие автомобилът да бъде преотстъпен за ползване на което и да е трето лице. Заповедта се обжалва като неправилна и незаконосъобразна.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява лично. Моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения, посочва, че е санкциониран незаконосъобразно и иска отмяна на заповедта.

Ответникът – Полицейски инспектор в СДВР отдел Пътна полиция, редовно уведомен, представлява се от юрк.П., който оспорва жалбата и моли да бъде оставен в сила оспорваният административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, в настоящия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка 24-4332-003062/07.06.2024 г. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл.171, т.2а, б.а от ЗДвП на К. М. К., ЕГН: [ЕГН] - прекратяване на регистрацията на собственото му МПС лек автомобил „В. ХЦ 90“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца, като е отнето свидетелството за регистрация на МПС №09960574 и два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС]. Посочените в заповедта мотиви на административния орган са, че е съставен акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1248055/28.05.2024 г. срещу водача на лекия автомобил В. В. М., който на 28.05.2024 г., около 10:30 ч. в [населено място],[жк], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил „В. ХЦ 90“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на К. М. К., ЕГН: [ЕГН], без да притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) – същото му е отнето по административен ред.

От приложените по делото документи е видно, че собственик на автомобил „В. ХЦ 90“ с рег. [рег.номер на МПС] е К. М. К., ЕГН: [ЕГН]. Представен също е Договор за наем на автомобил, съгласно който на 24.05.2024 г. „НИКЕ 22“ЕООД,[ЕИК] е отдало автомобила за ползване на С. Н. Н. за срок от 4 дни. Като дата на връщане на автомобила в договора е посочено 27.05.2024 г., в последствие променена на 29.05.2024 г. (л.5).

По делото са приети като доказателства представените с административната преписка, както и заверено копие от свидетелство за регистрация на МПС, част I, доказателства за компетентност на актосъставителя и на издателя на заповедта, доказателства за връчване на ЗППАМ, акт за установяване административно нарушение, наказателно постановление. Приети като доказателства са приложените с жалбата писмени доказателства – договор за отдаване под наем, приемо-предавателен протокол, свидетелство за управление на МПС на наемателя Н..

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес – собственика на МПС с временно прекратена регистрация.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно заповед рег. № 6400/07.07.2023г. на директора на СДВР /л.17/.

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т.2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018г., в сила от 03.01.2018г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс,

както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 150а, ал.1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че В. В. М., който е управлявал лек автомобил „В. ХЦ 90“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на К. М. К., на 28.05.2024 г., около 10:30 ч. в [населено място],[жк], по [улица]с посока на движение от [улица]към бул. „Л. П., е бил спрян за проверка, като лицето не е представило СУМПС, същият е бил неправопособен водач, т.к. след справка чрез ОДЧ ОПП-СДВР служителите на реда са установили, че същият не притежава такава, тъй като свидетелството му е отнето по административен ред. В приложения акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1248055/28.05.2024 г. е отразена описаната фактическа обстановка, т.е., налице е официален писмен документ, ползващ се с материална доказателствена сила, която не е оборена в хода на съдебното производство, който официален писмен документ по безспорен начин доказва извършеното административно нарушение от неправопособния водач В. В. М. и този факт не се оспорва от жалбоподателя. Обстоятелствата дали жалбоподателя познава водача и дали на него лично е предоставил под наем автомобила, са ирелевантни за законосъобразността на оспорената заповед. Самият факт, че неправоспособен водач е управлявал автомобила, е достатъчно основание за издаване на заповед за прилагане на принудителната административна мярка - прекратяване регистрацията на ППС.

От съдържанието на представения договор за наем на МПС от 24.05.2024г., сключен със С. Н. Н., като наемател, се установява, че съгласно чл.2, б.ж от договора наемателят се задължава да не преотстъпва ползването на автомобила на други лица, както и на неправоспособни или употребили алкохол, или упойващи вещества лица. Съгласно чл.2, т.л от договора, наемателя обезщетява наемодателя, ако преотстъпи управлението на автомобила без свидетелство за управление или за което няма изрично писмено съгласие на наемодателя.

Законът за движение по пътищата предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а) и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата, посочени по-горе, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и наличие или липса на договорни отношения между водача на автомобила от една страна и собственика или упълномощен ползвател на автомобила от друга. Поради това, всички възражения на жалбоподателя в този смисъл са неоснователни. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправоспособни лица да управляват МПС, в защита на значимия обществен интерес, свързан с осигуряване на безопасното движение по пътищата, което включва и управление на МПС от правоспособни лица – лица, които притежават свидетелство за управление на МПС, на които същото не е отнето и които не са лишени по този начин от правото да управляват МПС.

Вредите в правната си сфера собственика на автомобила може да претендира на основание договорните си отношения с наемателя, който го е предоставил на неспособно лице или по общия гражданскоправен ред от причинителя им, но същите не са пречка за налагане на административната принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията на автомобила, като мярка, предвидена да защити важния обществен интерес, който Законът за движението по пътищата в чл. 1, ал.2 прогласява, а именно - да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореният административен акт е постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон. Тъй като мярката е наложена за минималния предвиден в закона срок, липсата на мотиви по отношение на срока не е пропуск на административния орган, който да води до незаконосъобразност на заповедта.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски в производството. В този случай присъждането на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то отделение, 57 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. М. К., [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], [жк], чл.542, вх.Г, ап.99, срещу Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-4332-003062/07.06.2024 г. по чл.171, т.2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на Полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, с която спрямо жалбоподателя е наложено „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ по отношение на лек автомобил „В. ХЦ 90“ и са отнети СРМПС №09960574 и 2 бр. рег.табели СВ 3836 НС.

ОСЪЖДА К. М. К., [ЕГН], да заплати на СДВР, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172, ал. 5, изр. второ от ЗДвП.